

Viața bibliotecii

Samovarul literar (februarie-martie 2024)

de Daniel LUCA

Evenimentul „Samovarul literar” din cadrul BCUT s-a reluat în luna februarie 2024, după o lună de pauză, moderator fiind Daniel Luca.

FEBRUARIE

După o lună de pauză (ianuarie), „Samovarul literar” s-a reîntors în forță în luna februarie (în data de 22) cu două prezentări de carte: *Scrie-mi*, de Mugur Ioniță și *Călătoria*, de Alexandra Dogaru-Aldo. Cele două cărți sunt romane, iar autorii lor fac parte din generații diferite și tocmai de aceea acest dialog a trezit interesul celor prezenți.

Alexandra Dogaru-Aldo, Mugur Ioniță, Daniel Luca,

Adrian Dinu Rachieru

Scrie-mi! (Editura Lebăda Neagră, Iași, 2023) este cel de-al doilea roman al lui Mugur Ioniță, un roman bine ancorat în realitatea de azi, făcând referire la atracția jocurilor pe calculator, intrarea în relație de parteneriat „cu beneficii”, mișcarea feministă, misoginismul și nu numai. Ne aflăm în prezența unui roman de dragoste, în care scrisul și cititul au un rol extrem de important, cărțile fiind un mijloc de a pătrunde într-o altfel de realitate, care va avea în mod cert o

influență asupra tuturor, într-un fel sau altul. Florin Stuparu, comandant de oști dur și înverșunat („Uneori a trebuit să fiu dur, să-i dau afară pe cei care nu au executat precis ordinele, chiar și pe cei îndrăgostiți. Dragostea nu își are locul pe câmpul de luptă”) în joc și poștaş în viața de zi cu zi, de o comoditate împinsă la extrem, aflat într-o relație la fel de comodă cu Ileana, e (la nivel inconștient) în căutarea iubirii. Albertina Fier, aprigă, pasională, frumoasă, izbutește fără nicio greutate să transforme totul în jur („Trece cu stil, agale, aproape că plutește relaxată, afișând o doză ideală de feminitate și delicatețe, transformând piața dărăpănată în Bulevardul Champs-Élysée”), pătrunde brusc, fără avertisment, în viața lui Florin, care-i închiriaza un apartament sub prețul primit din partea altor doriitori. Romanul *Scrie-mi!* conține un umor fin și este despre bucuria de a iubi, bucurie fiind toată trăirea ei, și în momentele de fericire, și în cele de tristețe, pentru că povestea de dragoste trăită la cote maxime nu va putea fi ștearsă vreodată din memorie.

Camelia Monica Cornea, Daniel Luca, Mirela Coheci, Jiva Fițu

Alexandra Dogaru-Aldo face pasul dinspre epigramă spre roman (*Călătoria*, Editura Pim, Iași, 2023), un pas pe cât de surprin-

zător, pe atât de apăsător. Ițele narațiunii sunt dificil de descâlcit, iar cititorul ajunge să se piardă în fața atâtor poteci care i se aștern în cale, dar și în lumile propuse, una reală, alta onirică. Dar nu numai spațiul este elastic, ci și timpul, ca și cum eroinele acestui roman ar fi reîntrupări ale străbunilor ori chiar ale spiritelor de demult. Totodată, ele fac legătura dintre pământ și cer („Prin Dalia urcă în râurile Iasminei sevele pământului adormit, prin Iasmina coboară în ucenică sevele cerului treaz”).

Orice călătorie este inițiativă, iar cea din romanul de față nu face excepție. Trei „surori”, Hortensia, Dalia și Crăița, pornesc spre București pentru un privesghi și ajung prizoniere între ruinele hotelului „Orient” (nume predestinat), prilej de aducere aminte a vieții lor de până la acest moment. Pe cele trei le leagă fire văzute și nevăzute, ajungând să împartă chiar și bărbați, fiecare trecând prin experiențe crude, crunte, care au izbutit să le facă mai puternice, odată momentele de cumpănă depășite.

Există mai multe paliere de lectură, toate stând sub semnul optului karmic, nimic nefiind întâmplător. Călătoria reprezintă o încercare pentru cititor, iar epilogul nu va aduce decât puțină lumină, câteva indicii de care se poate ține seama ori nu, cu atât mai mult cu cât punctul terminus al călătoriei „surorilor” este... psihiatria.

MARTIE

De ziua femeii, 8 martie, am avut invitate două scriitoare, fiind prezentate cărțile *Buza hoinară a morții*, de Camelia

Monica Cornea (Editura Aranca, 2024), și *Sofisme surdomute*, de Mirela Coheci (Casa de Editură Exclusiv, 2023). Publicul de toate vârstele a fost foarte receptiv la poeziile celor două autoare.

La Mirela Coheci, iubirea, credința, dragostea față de sat, patriotismul, revolta împotriva nedreptăților sociale sunt consemnate în scris și transmise mai departe. Potrivit autoarei, scrisul a căutat-o și nu invers, fiind un dar divin („Nu, nu m-am gândit să scriu, / însă poezia

s-a gândit la mine!” – Nu m-am gândit să scriu). Totuși, poezia a ajuns să se confunde cu destinul („Un singur vers din câte-am scris / Cu mâna mea-n acest zăpăc, / Dacă va fi cândva citit, / Destinul meu va fi-mplinit” – Destin).

In versurile Cameliei Monica Cornea, sunt căutate iubirea și credința, adeseori acestea confundându-se [„Căutam dragostea în pelerinajul meu, / cu ochii ciopliți în pusta de sare. / (...) / te-am găsit în timp ce / mă pierdeam prin mine” – Căutam dragostea; „Uneori vreau să mă agăț de dragostea ta, / uneori Dumnezeu mă privește din tine” – Uneori].

Drumul nimănui nu este presărat doar cu flori, ci și cu nedreptăți și încercări care de care mai aspre, însă nu trebuie să se lase înfrânt, cu atât mai mult cu cât finalul este cunoscut: moartea. Fiecare dintre cele două autoare are știința scrisului și acest lucru se simte de la primele versuri.